

1. ROZSYŁAĆ (42) *vb impf*

rozsyłać (40), **rozsełać** (2); rozsełać *GórnRozm*; rozsyłać : rozsełać *KrowObr* (7:1).

rozł- (31), rosł- (4), roś- (3), roś- (3), rozs- (1).

o oraz a jasne; rozsełać z *tekstów nieoznaczających é*.

inf rozsyłać (4). \diamond *praes 1 sg* rozsyłam (2). \diamond *3 sg* rozsyła (12). \diamond *3 pl* rozsyłają (5). \diamond *praet 1 sg m* -m rozsyłał (1). *f* -em rozsyłała (2). \diamond *3 sg m* rozsyłał (8). \diamond *3 pl m pers* rozsyłali (2). \diamond *imp 2 sg* rozsyłaj (1). \diamond *con 3 pl m pers by* rozsyłali (1). \diamond *part praes act* rozsyłając (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Wysyłać wielu lub wiele w różne miejsca; dimittere (multos a. varios) Mącz, Cn; mittere (in diversas partes) Vulg, Cn [w tym: kogo, co (40)] (42) : Mącz 226a; y ftárało fię o to [usunięcie cesarza Fryderyka drugiego z cesarskiej stolicy] kilkã Papieżow ieden po drugim/ klątwy/ y były przeciwko niemu rozsyłając NiemObr 168; Vrząd piŕze pozwy/ ięzykiem wławnem Czelkiem/ nie taką wãłzã łacina prawnã Polkã/ ktorá nic w łobie nie ma łaciniŕskiego: tęnze ie vrząd rozseła/ á nikogo ná pozwie nie łzkáluie GórnRozm F3.

rozsyłać do kogo (1): Lewitã iã [żonę] zrabawłszy ná dwánałcie łtuk rozsyła do wŕzytkich łynow Izraelskich. BibRadz Iudic 19 arg.

rozsyłać po czym (8): NiemObr 153; gdyż ia to Volumen: dla tego po Woiewództwãch rozsyłã, aby o tym kãdzy mógl iudicium ferowãc SarnStat 314. Cf Zwroty.

Zwroty: »listy rozsyłać« [w tym: po czym (1)] (3): MurzOrt B2v; Abowiem na krolewŕskich łifciech albo ná inych potentatow łwiãtã tego tedy to widamy iż mocne pieczęci mocne podpily bywãia/ aby była wiãrã danã łiftom onym ktore po pãńłtwiech łwych vniuerŕsaliter rozsyłãia. RejAp 196, 196v.

»po łwiecie rozsyłać« [szyk zmienny] (5): Powiedz mi? Izali Piotr łwięthy [...] iãkie pãłliufze przedawał/ y po wŕzyłtkim łwiecie rosłãł? KrowObr 26; Inŕzych odpułtow niewłpominã/ to ielt/ drugich bluznierłtw ná przeciwko Kryłtułowi Synowi Bożemu/ ktore Papieżowie roŕsełãli po wŕzyłtkim łwiecie KrowObr 79v, 26, 67, 68.

W przen (1) : Y nic inŕzego Luterã naprzod nie pobudziło/ iedno/ iż tãkiey niezbożności Papieżã Rzymŕskiego wytrwãc nie mógl: widząc iãko łwoie kramy rozsyłãł/ y wyklãdał/ po Niemieckiey łiemi NiemObr 153.

Przen [miedzy kogo] (1) : nie łę kay łie żadnego wrzodu ktorem ia [tj. Bóg] rozsyłãł miedzy Egipciany RejAp 132v.

a. O ludziach (27) : W tymes mieyłcu kilkã dni lezał rozsyłãiac Szpiegi KochJez B3; Y wezwał [Jezus] dwunałcie: y poczał ie po dwu rozsyłãc: [...] Y roŕkazał im aby nic ná drogę nie brãli WujNT Mar 6/7, Mar 6 arg.

rozsyłać z czym (3): Tãk iãko też to był potym y zwolennikom łwym [Jezus] poruczyć raczył/ gdy ie ná łzyrokość łwiãtã s tym łwoim połtãnowieniem rozsyłãc raczył/ aby łzli á opowiedãli tę łwięta łãłkę iego RejPos 300. Cf »z poselstwem rozsyłać«.

rozsyłać po czym (9): Mieli też oni Cefãrzowie Pogãńłcy łtãrołty łwoie/ ktore po rozmãitych pãńłtwãch rozsyłãiac/ przez nie łwiãt rządzili NiemObr 160; WujNT 511. Cf »poły rozsyłać«, »rozsyłać po łwiecie«.

rozsyłać na co [= *w jakim celu*] (2): Tu już zrozumiesz/ iż ten nie mówi iako wierny pasterz/ iedno iako iprofny naiemnik [...] Zápomniawfzy tego co Pan rzekł Apoštołom fwoim/ gdy ie rozfyłał ná to fwięte pasterftwo fwoie *RejPos* 124; *WujNT* 511.

rozsyłać skąd (1): Piotr z Rzymu vcznie fwe ná fzczenie wiary rozfyła po rozmáitých ftronách y kráinách fwiátá. *WujNT* 511.

rozsyłać dokąd (9): [*Artakserses*] rozfyłał Zydy ná wfzytki częfci fwiáthá/ áby nigdziey pod nim w iedności nie byli *BielKron* 335v, 449; *RejPos* 318v [2 r.]. Cf »rozsyłać na świat«.

cum inf (1): [*Luzytani powiedzieli, że pan ich*] ták ná zachod fłońcá iako ná południe/ rozeftał y rozfyła iefzcze fzukác nieznáiomých kráin fwiátu/ y pozytkow wfzelkich *BielKron* 449.

Zwroty: »posły rozsyłać« [*w tym: do kogo* (1), *po czym* (1)] (2): Już konie zbroie fkupuy/ już fzukay hetmánow/ Pofty wfzędzye rozfyłay do poftrotnnych pánow. *RejWiz* 69v; *SkarJedn* 226.

»z poselstwem, w poselstwie rozsyłać« [*szyk zmienny*] (2:1): Bodaybych ia do fmierci nie znał páná twego. Iefliże tym doftátkiem fwoie komorniki/ Co w pofelftwiech rozfyła/ ták ták chowa wfzytki. *RejWiz* 159; A s thym pofelftwem rozeftał [*Pan Jezus*] do nas Apoštoły fwoie/ y dziś rozfyła fługi wierne kołciołá fwego. *RejPos* 119v, 318v.

»rozsyłać po świecie (a. po fwiátu), na świat (a. na fzyrokość fwiata)« [*szyk zmienny*] (6:5): *KromRozm II* b4v; Czemu Papiezf księdze fwoie rofsyła po fwiecie. *KrowObr* 119 marg [*idem Rrv*], 119, Rrv; [*mówi Helijasz do młodzieńca*] Bo nas tákich niemáło ná ten fwiát [*Pan*] rozfyłał/ Aby ten nędzny narod przez nas vpominał *RejWiz* 178; Abowiem wiele ludzi ktorzy byli w pułnocnych kráinách/ dziś fą w południch: kthorzy byli ná wfchod fłońcá/ dziś fą ná zachod: ták ie rozfyłáli y odmieniáli po fwiecie ftarzy Monárchowie *BielKron* 335v; *RejAp* 6v; *RejPos* 300, 347; *BielSat* G4v; [*Ziemia Polska mówi:*] Skárby moie/ chleb/ piwo/ zelázo ná pługi/ Potrácílam cne ony fwey oyczyzny fługi. Ktorychem doć pierfiámi fwymi wychowála/ Y práwie ná wfzyftek fwiát wfzędzie rozfyłála. *BielSen* 18 [*podobnie BielSat*].

»wszędzie (a. wszędy) rozsyłać« (3): Dał też [*Pan*] pewną wiadomośc o tych fprzećiwnikoch [*tj. czartach*]/ A iako fie ftáraią o márných nędznikoch. [...] A fpolne hárcowniki wfzędzy rozfyłáią/ Co już więc tym y owym wfzytek fwiát miefzáią. *RejWiz* 169v, 69v; *BielSen* 18.

Przen [*co dokąd*] (1) : Cić fą Epikurowie/ ktorzy [...] kupiectwo vftáwiczne w budach fwych prowadzą tymi to dułzami. Kthore rolfyłáią do Czyfcá/ do Niebá/ do Piekłá *GrzegŚm* A2v.

Formacje współrdzenne cf 1.SŁAĆ.

Cf **ROZSYLANIE**